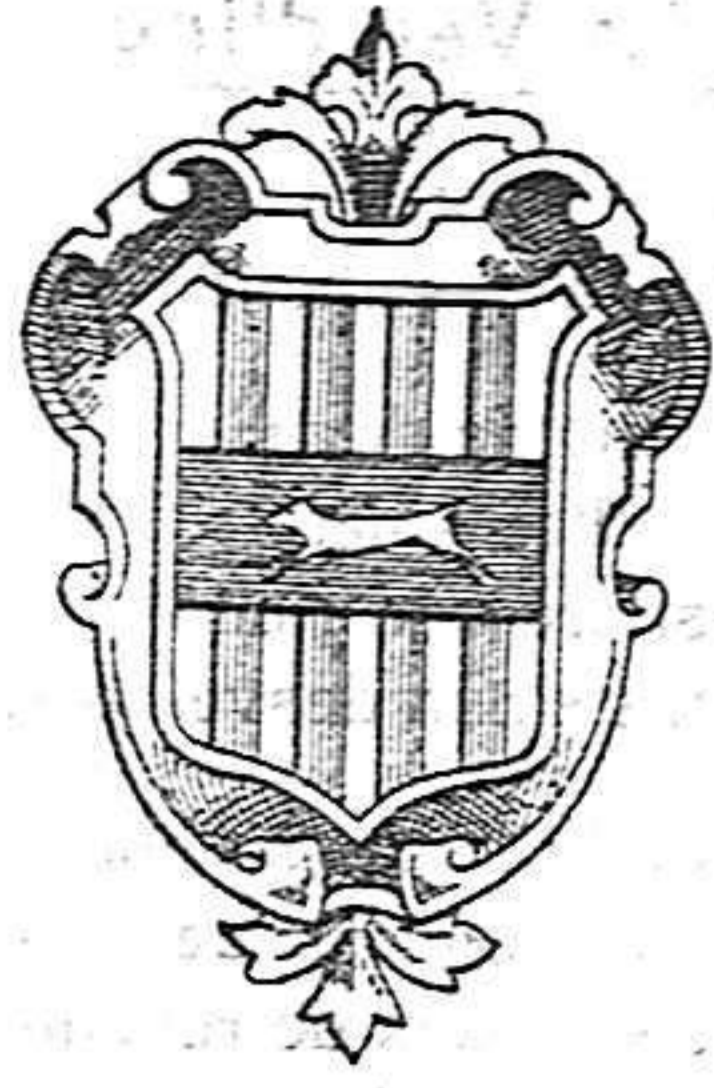


La Veu d'Inca



REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR
INCA 25 DE AGOST DE 1917

Núm. 138

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

La Veu del Papa

TEXT INTEGRAL DEL DARRER DOCUMENT PONTIFICI PROPOSANT SOLUCIONS CONCRETES.

Als caps dels pobles bel·ligerants.

Del principi de nostre Pontificat, en mig dels horrors de la terrible guerra desencadenada sobre Europa, ens hem proposat tres coses, principalment:

Guardar una perfecta imparcialitat amb respecte de tots els bel·ligerants, com convé al que és el Pare comú que estima tots els seus fills amb un igual afecte. Esforçar-nos continuament per fer a tots el major bé possible, i això sense excepció de persones i sense distinció de personalitat ni de religió, com ens ho dicten la llei universal de la caritat i el suprem càrrec espiritual que ens ha estat confiat per Crist; i, finalment, com ho requereix també la nostra missió pacificadora, no ometre res de allò que estigui a la nostra mà, del que pugui contribuir al fi d'aquesta calamitat, tractant d'atreure els pobles i els caps dels mateixos a resolucions més moderades, a deliberacions serenes sobre la pau, una pau justa i duradora.

Tot aquell que hagi seguit el desenvolupament de la nostra obra durant aquests tres dolorosos anys que acaben de transcórrer, ha pogut fàcilment reconèixer que si Nos hem romàs sempre feels a la nostra resolució d'absoluta imparcialitat i a la nostra acció de beneficències, Nos no hem parat tampoc d'exhortar els pobles i governs bel·ligerants a tornar a abraçar-se com a germans, encara que no s'hagi donat a la publicitat tot lo que Nos hem fet per assolir aquest nobilíssim fi.

Cap a les acaballes del primer any de guerra Nos dirigirem a les nacions en lluita les més vives exhortacions i els indicarem, ademés, el camí a seguir per arribar a una pau estable i honrosa per a tots. Desgraciadament, nostre prec és estat desoït i la guerra ha continuat encarnçada durant dos anys més amb tots els seus horrors, fent-se i tot més cruel, i estenent-se per la terra, pel mar i pels aires, abatent-se la desolació i la mort sobre ciutats indefenses, sobre tranquils pobles i sobre els seus ha-

bitants innocents. Avui ningú pot imaginar com es multiplicarien i agravarien els sofriments de tots si a aquest sanguinós trienni vinguessin a agregar-se altres mesos o altres anys de guerra. ¿Es que el món civilitzat no ha d'ésser sinó un camp de mort? Aquesta Europa, tan gloriosa i florida, ¿ha de córrer a l'habisme com arrojada per una bojaria universal i suïcidar-se per sa pròpia mà?

En situació tan enguniosa, i en presència de tan gravíssima amenaça, Nos, que no tenim cap mira política particular, ni escoltarem les sugestions o els interessos de cap de les parts bel·ligerants sinó impulsos, únicament del sentiment del nostre deure suprem de Pare comú dels feels, cedint a les sol·licitacions dels nostres fills, que imploren la nostra intervenció i la nostra paraula pacificadora per la mateixa veu de la humanitat i de la raó, donam un altre crit de pau i renovam una apremiant crida an aquells que a ses mans tenen els destins de les nacions.

Invitats a no seguir tancats en els termes generals que les circumstàncies ens havien aconsellat fins ara, volem devallar a proposicions més concretes i pràctiques i invitar els Governos dels pobles bel·ligerants a posar-se d'acord sobre els punts següents, que sembla que han d'ésser les bases d'una pau justa i duradora, deixant-los la cura de precisar-les i de completar-les.

El punt fonamental ha d'ésser que a la força material de les armes se substitueixi la força moral del dret, és a dir, una justa intel·ligència de tots per a la disminució voluntària i recíproca dels armaments, segons la regla i garanties que s'establesquin en la mesura necessària i suficient per al manteniment de l'ordre públic en cada Estat.

Aiximateix, en substitució dels Exèrcits, la institució de l'arbitratge amb la seva alta funció pacificadora, segons les formes que es concertin i les sancions que es determinin contra l'Estat que es negui a sotmetre les qüestions internacionals a l'arbitratge o acceptar-ne les decisions.

Una vegada establerta d'aquesta manera la supremàcia del dret, s'ha de treure tot obstacle en els mitjants de comunicació dels pobles, assegurant, per les regles que es fixin igualment, la veritable llibertat i comunitat dels mars, la qual cosa, d'una part,

eliminarà múltiples causes de conflicte, i d'una altra, obrirà a tots noves fonts de prosperitat i de progrés.

Quant als danys a reparar i les despeses de guerra, Nos no veiem altre mitjà de resoldre la qüestió que establir com a principi general una condonació entera i recíproca, justificada, ademés, pels beneficis immensos que es deduïrien del desarmament, tant més quant no es compendria la continuació d'una carniceria semblant, únicament per raons d'ordre econòmic!

Si en alguns cassos existissin en contra raons particulars, que siguin examinades amb justícia i pesades amb equitat. Però aquests acords pacífics amb les aventatges immenses que se'n dedueixen, no són possibles sense la restitució recíproca dels territoris actualment ocupats. Per consegüent, per part d'Alemanya, l'evacuació total de Bèlgica, amb garantia de sa plena independència política, militar i econòmica davant de qualsevol altra potència. Evacuació, igualment, del territori francès. Idèntica restitució de les colònies alemanyes per part de les altres potències bel·ligerants.

Pel que toca a les qüestions territorials, com, per exemple, les que són objecte de discussió entre Itàlia i Austria, entre Alemanya i França, dóna lloc a esperar que en consideració de les ventatges immenses d'una pau duradora amb el desarmament indicat, els litigants no tendran inconvenient en sotmetre-les a examen amb disposicions conciliadores en la mesura del que sigui just i possible, com Nos ho hem dit altres vegades, tenint en compte les aspiracions dels pobles i coordinant en ocasions els interessos particulars amb el bé general de la gran societat humana.

El mateix esperit d'equitat i de justícia haurà de dirigir l'examen de les altres qüestions territorials i polítiques, especialment les relatives a l'Armènia als Estats balkànics i als territoris que formen part de l'antic regne de Polònia, al qual, de manera particular, ses nobles tradicions històriques i sos sofriments durant la guerra actual han de conciliar en justícia les simpaties de totes les nacions.

Aquestes són les principals bases sobre les quals Nos creiem que ha d'apoiar-se la futura reorganització dels pobles, perquè elles abasten a fer impossible la repeticó

de conflictes com l'actual, i per a preparar la solució de la qüestió econòmica fan important per a l'esdevenidor i el benestar material de tots els Estats bel·ligerants.

Per això al presentar-vos-les a vosaltres, que dirigiu en aquesta hora tràgica els destins de les nacions bel·ligerants, Nos ens sentim animats de la dolça esperança de veure-les acceptades i de veure també acabada com més aviat millor la terrible lluita que cada dia se'ns representa més com una matança inútil.

Tot-hom, per altra part, reconeix que, tant d'un costat com de l'altre, és salvat l'honor de les armes.

Atengueu, doncs, les nostres súplices; acolliu la invitació paternal que us dirigim en nom del Redemptor diví, Príncep de la pau; reflexionau en les vostres gravíssimes responsabilitats davant de Deu i davant dels homes, pensant que de les vostres resolucions depenen el repòs i l'alegria d'innombrables famílies, la vida de milers de joves, en una paraula, la felicitat dels pobles als quals teniu el deure absolut de procurar aquest benefici.

Que el Senyor us inspire decisions acordades amb sa satisfíssima voluntat. Faci el Cel que, mereixent els aplaudiments dels vostres contemporanis, us assegureu també en les generacions futures el formós nom de pacificadors.

Quant a Nos, estretament unit en la oració i en la penitència a totes les ànimes feels que sospiren per la pau, imploram per vosaltres i de l'Esperit Sant la llum i el bon consell.

Del Vaticà 1 d'agost de 1917.—Benet Papa XV.»

Vida de Paradís

VORA LES PLATGES DEL MAL-PAS

A la gentil O. Terrasa.

Dins ma vida peregrina
captant un redòs humil,
vaig trobar la pau divina
vora una platge gentil.

Les ones del mar callades
s'esfumen amb sense remó,
com monges blanques tancades
qui de nit fan processó.

I esquitxen la vela inflada
qui s'efica mar endins,
xuclant l'aromant glopada
que'l vent trabuca dels pins.

Estol de cares morenes,
sou com aucells arriscats
que han sortit del niu apenes
i un trò los ha despertat.

Cada tarda us vest de grana
el ponent encendiat,
quant se mor amb pompa vana
dins un cel amoratat.

Quant ve la fosca qui vola
i les clarors va entelant,

s'encèn al lluny la farola
com un ull pipelletjant.

La nit divina devalla
de les altes soletats;
per esflorà una rialla
els ecus s'han desvel·lats.

L'ull de la lluna ja vetlla
com un amant ple de zels;
com els couets de reveila
fugen pel cel els estels.

¡Oh, si amb la mà hi abastava
jo'n culliria el més rós;
tant i tant vos assemblava
que me pensava ereu vos!

BARTOMEU OLIVER.

Mal-pas-agost-1917.

Els Catòlics en el Regionalisme

Del periòdic «El Debate» copià el següent article per confirmar les observacions que ferem a alguns amics davant les seves opinions, inspirades per la lectura de periòdics de dreta.

El regionalisme—los deim—no seria veritader si no fos integral i aquesta integritat, volem dir, la inclusió de la religió dins el regionalisme l'han dexada ben marcada al morir aquells grans directors de la Patria catalana, En Maragall, el Dr. Torras i Bages i En Prat de la Riba. Així l'entengueren els amics i homos de la Lliga que vel'laren el cadàver d'En Prat a la Diputació, que tot o'nt missa, anaren a combregar pregant per l'ànima del gran Mestre.

El Regionalisme avui ha pres gran força i ja negú es capaç d'aturar. Si els catòlics mos separam d'ell perque la «Lliga Regionalista» no parla de religió dins sa política, mos esposam que el moviment regional ens torni laic. Quant llegirem que l'Arquebisbe de Tarragona havia assistit a l'enterrament d'En Prat de la Riba, fent un parlament de elogi del gran Patrici, esclamaven entussiasmats: «Aquest Príncep de la Església si que hu ha entès, la seva actitud li dona un gran vot per fer actuar la religió dins el moviment regionalista.

Quan no se pot aturar una cosa, que en si no es dolenta, els catòlics en lloc de parlar malament d'ella devem acostar-mos-hi per ferla bona, per ferla lo que nosaltres volem que sia.

I el regionalisme de la nostra terra es verament catòlic, sols hem de fer conservar-lo en les nostres actuacions de bons cristians.

Ens plau ferm topar amb un escrit sortit de Madrid, aquests dies que no pot avenir-se més en nostre modo de veure, i per això el trasladam amb gust a les nostres columnes:—D.

«Pesa todavía sobre nosotros el prejuicio de que acudir a un terreno adonde se nos llama, pero en el cual no hemos de estar solos, es entregarse al enemigo o hacer el juego a extraños elementos. Hay muchos que no acaban de com-

prender que nuestra misión de luchadores tenaces e intransigentes nos impone el deber de intervenir allí donde las cuestiones se planteen, donde el adversario se presente y podamos combatirlo de cerca y con éxito. Obrando así, no iremos a abdicar de nuestras convicciones, sino a fiscalizar, a encauzar, a denunciar torcidos manejos, si los hubiere; a imponer nuestro criterio, que debe ser, a la vez que de energía, de moderación y de prudencia.

La razón de este deber está en que las cosas que se hagan sin nosotros, es probable que se hagan contra nosotros; y si, abandonando nuestro puesto, aligeramos el platillo de la derecha, no nos podremos quejar de que la balanza política se incline hacia la izquierda.

No es ya conveniente volver sobre cosas pasadas: pero como el movimiento autonomista ha de continuar y se propaga fuera de Cataluña, hay que afirmar nuestra presencia y nuestra incorporación para lo futuro. Debemos evitar que nos pueda achacar la inconsecuencia a que se refiere un ilustrado escritor en el periódico tradicionalista «El Correo de Lérida»: el error «de aquellas carlistas que se han pasado la vida diciendo que ellos son «fueristas, regionalistas y hasta nacionalistas», y todo esto de «autonomía» está ya dentro del programa carlista, y cuando llegó el momento y la ocasión aprovechable para obtener esta parte de nuestro programa, con la mayor inconsecuencia se ponen al lado de los enemigos nuestros y de tales ideas».

Hay quien sostiene que debemos abstenernos de toda cooperación al movimiento regionalista iniciado mientras no sepamos cuál ha de ser la situación de la Iglesia en la nueva organización que se proyecta. Figurémonos que se hace esa pregunta a los hombres de la «Lliga». Estos hombres, desde su especial punto de vista, podrían contestarnos: «Nosotros queremos conquistar la autonomía para Cataluña. Cuando Cataluña sea libre, ella decidirá su situación religiosa. Si nosotros tratáramos de suplantar su voluntad, no seríamos autonomistas. Cataluña será en lo religioso, no lo que nosotros digamos, sino lo que la haga de una parte el impulso ascencial que tratamos de despestar, y de otra parte el esfuerzo vuestro, el esfuerzo de los católicos fervorosos y militantes. ¿Es que estáis bien hallados con este régimen, en el que, según ha dicho Mella, el Parlamento representa a la nación al revés, convirtiendo en minoría lo que es mayoría en el país y vice-versa? ¿No habeis lamentado más de una vez que, gracias a este régimen, una minoría de sectarios puede oprimir a una mayoría de católicos? Pues si nosotros hacemos que eso sea imposible, si cambiamos el actual campo de lucha por otro que os sea más favorable, donde vuestro esfuerzo sea más fecundo, donde podáis hacer sentir más fácilmente el peso de vuestra mayoría, habremos hecho algo por la causa religiosa de Cataluña y de España. No os habremos dado la victoria, pero os habremos dado condiciones favorables para que la obtengáis si sabéis trabajar y luchar.

Quando se plantea el problema de nuestra cooperación a movimientos regionalistas que no se declaran confesionales, se olvida a veces o se escamotea lo que para nosotros es fundamental. Lo que hay para averiguar y meditar es si es o no verdadera la doctrina de Torras y Bages, nuestro más autorizado doctor en estas materias; si es o no verdad, como éste enseña, que el amor a la región es principio civilizador y engendrador de tradición y que la vida regional favorece la moralidad y es intrínsecamente favorable a la vida religiosa.

Veríamos con muchísimo gusto que se hiciesen ciertas declaraciones confesionales; lamentamos profundamente que no se hagan; mas no por eso dejaremos de repetir este grande, orientador principio de Torras y Bages: que «la vida regional es intrínsecamente favorable a la vida religiosa», «Intrínsecamente», es decir: por su propia virtud, por necesidad de su esencia, por su natural eficacia, aun sin declaraciones de los hombres.

Y esto es lo que nos lleva a pensar que la causa regionalista es siempre cosa nuestra, y que no debemos alejar pretextos para negar nuestra cooperación allí donde practicamente se plantee el problema.—Salvador Minguijón».

ELOGI DE LA PARAULA

Oh, quina cosa més sagrada! Diu Sant Joan: «En el principi era la paraula, i la paraula estava en Déu i la paraula era Déu;» i diu que per ella foren fetes totes les coses; i que la paraula es feu carn i habità en nosaltres. Quin abim de llum, Déu meu!

Amb quin sant temor, no hauríem de parlar! Havent-hi en la paraula tot el misteri i tota la llum del món, hauríem de parlar com encantats, com enlluernats. Perquè no hi ha mot, per ínfima cosa que ens representi, que no haja nascut en una llum de inspiració, que no reflecti quelcom de la llum infinita que infantà el món. Com podem parlar fredament i en tanta abundància? Per això ens escoltem els uns als altres comunament amb tanta indiferència: perquè l'habitut del massa parlar i del massa sentir ens enterboleix el sentiment de la santedat de la paraula.

JOAN MARAGALL.

La Vaga de Carrilaires

Totes les notícies que du la Premsa són de que ja s'ha restablert la tranquil·litat en tota Espanya i que la inmensa majoria dels obrers treballen cada hu en lo respectiu lloc.

De «La Correspondencia Militar» trèim les següents dates.

A Barcelona els morts són arribats a 58 i els ferits curats an els establiments passen de xexanta.

A Sabadell, que va ser el lloc a on la lluita fonc més encarnissada, se donaren 14 canonades i e-hi ha 22 morts, essent 7 d'ells soldats i una partida grossa de ferits.

A Bilbao se assegura que son estats afusellats els autors del atentat contra el tren correu.

Com se veu, la cosa no és tant grossa com la pintava la fantasia popular que arribà a comptar a molts de centenars els morts i ferits.

El policia de Barcelona natural d'Inca, a que mos referiem an el número anterior, era D. Miquel Llobera Guasp, el qual, ha telegrafiat a sa familia i ha escrita una postal a un amic nostre, desmentint amb això

les veus que se corrien que de havia sigut mort.

Moltíssimes persones riques de Barcelona han entregades cantitats grosses al Capità General Sr. Marina per repartir entre l'exèrcit que ha lluitat contra els revolucionaris, pujant ahir tota la cantitat recaudada a 80.000 pessetes.

Verament són de planyer aquestes revoltes a on la sanc del obrer es vessa inútilment sense lograr millorar ni gens ni mica la seva penosa situació, malgrat donar dies d'angunia a la Patria que tampoc en surt favorida, sino ben fellona i perjudicada.

No fan Patria destruint i vessant sang inútil, com diria el gran Maragall, sino edificant construint, sembrant idees de perfecció dins tots els ordres, com heu fa la gent del regionalisme.—D.

Garbes i Cavelles

Les obres de caritat del Papa

No para un instant l'activitat del Vaticà per veure d'aliviar en lo possible les miseries dels pobles en guerra. Per intervenció del Pontífic s'ha obtingut l'indult que demanaven dotze pobres belgues condemnats a mort pel tribunal militar de Charleroi. L'autoritat del Papa s'ha interposat també per obtenir del govern prussià la repatriació del octogenari marquès de la Tour du Pin, benemèrit sociòleg catòlic. Per últim, atent ara el Sant Pare, amb especial interès, als sacerdots de les regions franceses invadides, que, després de la retirada última de les tropes alemanyes, foren obligats a internarse a Alemanya. El Papa vol obtenir la gràcia de que sien retornats als seus necessitats antics filligrescs.

El sisé centenari de Dant

El Consell Municipal de Florència ha rebut la proposta de la Junta per la celebració del sisé centenari de la mort de Dant Alighieri, ocorreguda en 1321. La Junta proposa un premi de 12,000 liras per a un llibre que es titularà *Dant*, i que, fundant-se en els estudis més segurs sobre l'obra i vida del poeta, exposi genialment les relacions, el pensament i l'art del autor de la *Divina Comedia*, en forma tal, que pugui entendre-la la majoria del poble. Proposa també una assignació de 3,000 liras per quatre anys, des de novembre de 1917 a novembre de 1921, que es concedirà a un jove lloretjat en lletres perquè, empleant un treball constant i metòdic, aporti materials, a fi que en 1921 pugui publicar-se un ampli ensaig de diccionari dantesc.

Comissió extraordinària japonesa al Vaticà.

Anuncia el *Messaggero* la pròxima arribada al Vaticà d'un enviat extraordinari del govern japonès, en comissió especial diplomàtica. El motiu de la seva venguda és el desig comú que tenen la Santa Seu i el Japó d'organisar els estudis superiors científics del

Japó, on esenyen amb gran profit, com és sabut de tot-hom, sabis religiosos, singularment jesuïtes, dominics i marianistes. El *Messaggero* afegeix que persones ben informades veuen en aquesta comissió el compliment de la voluntat del Japó de reforçar i augmentar en número el còs diplomàtic de l'Entente en el Vaticà.

Un abat heròic

Es objecte d'unànims aplaudiments l'acte heròic de l'aoat Phulfer, pàrroco de Bruselles, i germà de varis oficials de l'exèrcit belga. Aquest abat es trobava citat davant del tribunal militar juntament amb altres companys seus. El sacerdot carregà sobre sí tota la responsabilitat del delicte de que l'acusaven, per salvar als companys de la pena de mort, acceptant-la per a ell tot sol. Afortunadament, sols fou condemnat a deu anys de treballs forçats. El cardenal Mercier visità l'abat en la presó, beneint-lo paternalment i expressant-li el seu orgull per comptar a aquest heroi entre el número dels seus sacerdots.

Crist en les trinxeres

Nostre confrara francès *La Croix*, diu en un article: Amb el títol de *Movilització espiritual*, un elòs pàrroco ha escrit als seus filligressos una carta demanant que entronitzin el Sagrat Cor en les trinxeres, per això els ha enviades unes estampes de dita beneïda imatge. En les quarante respostes que ha rebudes, brillen els sentiments cristians més enlairats, esperant la salvació, del Sagrat Cor de Jesús. ¡Làstima que darrera de les trinxeres els homes funests de la nació veïna es dediquen a descatalogar i a descristianisar amb ses propagandes impies, contra les que protesta el mateix diari!

Noves d'Inca

Havent passada la Cortera de grans an el carrer de Dureta, ara l'Ajuntament ha tengut que arrendar un local per posar-hi el Pes del bessó; així és que dijous es fé una crida d'orde del Sr. Bal·le, anunciant que quedava traslladat a la cotxeria de Mestre Bernat de Seuva, de ran dels porfics.

Igualment, per les parades de melons dijous s'aprofità el solar de la Cortera esbucada, patentisant-se una vegada mes la necessitat de noves places o l'engrandiment de les que tenim.

Amb això de places e-hi està interessat l'honor d'Inca. Nostro mercat s'ha fet molt important, els agricultors i horticultors de per tot s'han donat a dur a Inca els seus cabals, per que aquí tot se despatxa; just és que a Inca trobin totes les comoditats possibles i que no se'n duguen una impressió de mal-estar per nostra dexadesa i abondó.

A la plaça del Bestià dijous no s'hi dexà vendre cap porc, obeint a les ordes del Governador que, sobre el particular ha dona-

des, a causa del *mal-roig* que està fent molta mortandat an el bestia porquí donant greus perjudicis a la pagesia i a tot-hom per l'encariment que això donarà an els porcs que quedin.

Rebem notícia de l'Estació Enològica de Felanitx que'l curs que nosaltres anunciarem i que s'havia desistit de donar a causa de la vaga, ara s'és determinat donar-lo comensant dia 29 del mes que som per terminar al 4 de setembre. El programa no sofrirà cap variació.

Altre volta cridam l'atenció de les Autoritats locals, respecte l'abús que cometen els amos de cans de bou tenguent aquests animals alloure per les plasses i carrers d'aquesta Ciutat, sense que duguen morral, i, per tant, en condicions de causar danys a les persones que van per la via pública, especialment an els infants, com succeï no fa gaire temps an el carrer de la Estació.

Diferents suscriptors son venguts an aquesta Redacció a queixar-se de l'esmentada falta dels amos de cans de bou, qui pareix que no respecten les lleis, ni les ordres de l'Alcaldia sobre dit particular.

SUBASTA PÚBLICA

Conforme l'edicta publicat an el Bolletí Oficial de Balears, dilluns qui vé dia 27 del corrent, an el Jutjat de 1.^a instancia d'aquest partit, s'encantaràn dues finques enclavades en el terme de Sa Pobla, una de sis cortons anomenada Es Riu o Can Pericàs i l'altre de mitja corterada, poc més o menys, titulada La Vila, advertint-se que no s'admetràn postures inferiors a vuit mil pessetes per a la primera i menors de dos mil per a la segona finca.

Se remataràn dites finques a les dotze.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostre mercat			
Bessó	a	55'00	el quintá
Blat	a	21'50	la cortera
Xexa	a	22'50	id.
Sivada	a	11'00	id.
Id. forastera	a	00'00	id.
Ordi	a	11'00	id.
id. foraster	a	00'00	id.
Faves pera cuinar	a	24'00	id.
id. ordinarias	a	20'00	id.
id. per bestia	a	19'50	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'00	el quintá

Endevinaies

TARGETA

MN. A. ROCA

Compondre amb les lletres d'aquesta targeta el nom d'una ciutat mallorquina.

SINCATEGOREMA
HORTALISSA—RIU DE CATALUNYA—Ofici

FUGA DE CONSONANS

. a . . . a . i . e . . ' . e . . e . . . a . e . e .
. e . . . o . e . e . . i . . a . i . . .
. e . ò . e . . o . . ' . e . . . o . a . e .
. o . . e . . ue . i . a . a . ui . e . i . .

TRENCA-CAPS

■ K

SOLUCIONS AN EL NÚMERO PASSAT

A la targeta: *Ciutat de Mallorca.*

Al logogrif numèric: *Mancor.*

A la fuga de consonans:

*Porqueret de sa pallissa
en temps que seràs porqué,
no guanyaràs cap dobbé
i aniràs descals a Missa.*

Al trenca-caps: *Perla.*

A l'endevinaia: *Es ví.*

El Sen Llorenç

Dr. L. PICALLO

Del Institut Rubio de Madrid, Metge especialista en malalties de Nins.

Consulta: Tots els dijous a l'Escaleta de ca'n Costa carrer de l'Estrella.—INCA.

MÁQUINAS DE ESCRIBIR „FOX“

Escritura visible, tecló de retroceso, cinta bicolor y esparcador patentado



Indiscutible es la máquina de escribir más completa, más sólida, más agradable para el trabajo y la que reúne más ventajas que todas las demás.

Cintas para todas las marcas de máquinas de escribir.

Tampones para máquinas Yost y toda clase de accesorios.

VIUDA DE JOSE F. CASTELLA
Plaza del Mercado, 17.—INCA.

Academia Técnica

== INCA ==

Estudios de Bachillerato. — Escuela de Comercio. — Preparación Militar.

DIRECTOR:

D. Bernardino Mulet

Estampes del Cor de Jesús desde un metre fins a tamany tarjeta. Preus segons classes i mides.

FINCA VENAL

Tot-hom i tota persona, qualsevol sia qui vulga comprar «una finca enclavada en el lloc de Consell, carrer de l'Arraval núm. 51, composta de casa de dos aigovesos, planta baixa i pis, amb pati, jardí, cotxeria a l'esquerra entrant, i un altre còs d'edifici an el costat de dita cotxeria, midant la finca sensera 157 pams de frontis per 236 de fondària» que hu diga a D. Miquel Pujadas, misser, resident a Inca, carrer de la Creu núm. 2, qui està encarregat per la propietària de dita finca.

Pis llogater Hi ha un tercer pis arrandadis amb aigo a grifo an el carrer Major, número 10.—Informes a la meteix casa.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unces al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 15 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y millesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores=30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Llubí. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

Casa venal en el carré del General Luque n.º 68 (abans Mallorca), fa cantó amb el carré de Malferits, bona per botiga o taller, mida d'àrea 140 metres i se pot engrandi uns 20 metres en el carré de Malferits. Daràn raó allà mateix o an el carrer del Bruy, núm. 7.—Inca.

fábrica de Jarabes

SE ENCONTRARÁN

de todas clases de frutas propias para helados

a Pesetas 1'75 el Litro

Morchata, Limón y Naranja corrientes, a Ptas. 1'50

También se fabrica jarabe para gaseosas y toda clase de espumantes para quien los solicite.

Casa RAMIS

SAN ELÍAS, 26.—PALMA.

Tip. M. Durán.—Inca